El Delta: Lo riu és vida

Durant molt, molt de temps, el riu **Ebre** anà deixant al final del seu viatge els sediments que arrossegaba, fins que es va formar el que avui coneixem com “El Delta”.

Amb la seva peculiar forma, varen ser terres inhóspites i malaltisses fins a
mitat del segle dinou, quan es va començar a conrear l’arrós pels primers co-lons que, literalment, es van deixar la pell i la salut en la tasca.

Després s’executaren les grans obres públiques, com els canals de la dreta
i de la esquerra del riu i el pantà de Mequinença, just a l’Aragó, que van ajudar a combatre les temudes riades i al sanejament de l’entorn.

Avui en dia, degut possiblement a causes genériques, el riu està canviant.
Fins ben amunt solsament el primer metre es aigua dolça i la resta fins el fons es salada del mar. Això fa que qualsevol anunci o rumor d’intervenció, fins i tot plans de quansevol mena, posin els pels de punta a la gent del Delta.

D’ací, alló de **Lo Riu Es Vida.**

Bé, dit això, anem a la sortida:
Com estava previst, es varen anar reunint la nit del divendres a l’entrada de Deltebre, devant mateix d’on aniríem a dinar al dia següent. Retrobament després de les vacances: abraçades, rises i molt per explicar.

El dissabte, tot xino-xano anarem a visitar l’Ecomuseum del Delta. Allà un
guia que ja no ens deixaria en tot el matí, ens acompanyà a veure un interes-sant documental; visitarem el Parc Botànic i gaudirem de l'aquari/terrari. Tant grans com petits "chalarem" força de la visita.

Després, el plat fort de la sortida: tots embarcats dalt de un vaixell, nave-garem fins la mateixa gola del riu, ja a mar obert. Veierem l’illa de Buda, la de Sant Antoni i degut a les esquitxades de les onades i de la fina pluja que queia, estavem ben fresquets.

Tornada a les autos i a dinar. Paella, musclos i amanida ens van recon-fortar força. Després de l’apat, amb les autos, tot travessant els camps d’arrós
(verds i a punt per la sega) anarem a la llacuna de l’Encanyissada, a la Casa de Fusta on ens varen preparar per la vetllada. Llástima que plogués péro aixi i tot ens reunirem per fer la xerrada.

El signant, Jordi, vol agrair de tot cor la festa sorpresa que l’Asun amb la complicitat del grup li varen fer. Cava, xirinol.la i bon humor a dojo.

Diumenge: dia de platja als “Eucaliptus”. Els més agosserats es banyaren
mentres la resta preniem el sol o feiem el mandra. Després de dinar el moment de les llágrimes i dels acomiadaments fins la propera.

Jordi i Mª Asunció

Agraiments:
La Sra. Teresa Culbí, consejal.la de l’Ajuntament de Deltebre.
El Sr. Lluís Martin, home fort de l’Alberg de Joventut “Mossén Antoni Batlle”.
La Sra. Teresa Reche, de l’Ajuntament d’Amposta
i a tots els que ens han ajudat a que tot anés la mar de bé.